

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 187

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

16 lipca 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (UE) nr 683/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 57/2011 w odniesieniu do uprawnień do połowów dla pewnych stad ryb** 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 684/2011 z dnia 15 lipca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 685/2011 z dnia 15 lipca 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011 22

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 686/2011 z dnia 15 lipca 2011 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lipca 2011 r. 24

DECYZJE

2011/417/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 12 lipca 2011 r. dotycząca uchylenia decyzji 2010/408/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Finlandii** 27

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2011/418/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 14 lipca 2011 r. zmieniająca decyzję 2005/7/WE zatwierdzającą metodę klasyfikacji tusz wieprzowych na Cyprze** (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4996) 29

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2011/419/UE:

- ★ **Decyzja nr 1/2011 Wspólnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego z dnia 4 lipca 2011 r. zastępująca załącznik do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego** 32

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 683/2011

z dnia 17 czerwca 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 57/2011 w odniesieniu do uprawnień do połowów dla pewnych stad ryb

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 57/2011⁽¹⁾ ustala uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE.
- (2) Konsultacje w sprawie uprawnień do połowów między Unią a Wyspami Owczymi nie doprowadziły do porozumienia dotyczącego roku 2011. Po dodatkowej rundzie konsultacji z Norwegią w marcu 2011 r. uprawnienia do połowów zarezerwowane do konsultacji z Wyspami Owczymi mogą obecnie zostać przydzielone państwom członkowskim. W związku z tym należy zmienić art. 1 rozporządzenia (UE) nr 57/2011 oraz odpowiednie wielkości TAC w załącznikach IA i IB do niego, aby rozdzielić nieprzydzielone kwoty oraz odzwierciedlić tradycyjny przydział makreli w północno-wschodnim Atlantyku.
- (3) Zaleca się wprowadzenie elastycznych procedur dotyczących korzystania z kwot na połowy błękitka w dwóch głównych obszarach zarządzania określonych w załączniku IA do rozporządzenia (UE) nr 57/2011 dla tych połowów (mianowicie obszar składający się

z wód UE oraz wód międzynarodowych w obszarach ICES: I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIa, VIIb, VIIId, VIIIE, XII oraz XIV i obszar składający się z obszarów ICES: VIIIC, IX i X, jak również wody UE obszaru CECAF 34.1.1), ponieważ wspomniane dwa obszary uważane są za część tego samego stada biologicznego i podlegają tym samym opiniom naukowym.

- (4) Załącznik IA do rozporządzenia (UE) nr 57/2011 ustanawia ogólne kwoty na połów homarca w obszarze ICES VII oraz szczególne kwoty na połów homarca na obszarze Porcupine Bank znajdującym się wewnątrz wspomnianego obszaru. Należy od nowa ustalić na rok 2011 te szczególne kwoty na podstawie zaktualizowanych danych dotyczących historycznych połowów.
- (5) W następstwie zakończonych w dniu 17 marca 2011 r. konsultacji między państwami nadbrzeżnymi (Wyspy Owce, Grenlandia i Islandia) oraz innymi stronami Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (NEAFC) (Unia i Norwegia) w sprawie zarządzania karmazynem w Morzu Irmingera i wodach przylegających, należy ustalić wielkości TAC dla karmazyna w tych obszarach przy jednoczesnym poszanowaniu uzgodnień co do ograniczeń czasowych i obszarowych. Należy odpowiednio zmienić załącznik IB do rozporządzenia (UE) nr 57/2011.
- (6) Podczas dorocznego spotkania w 2010 r. Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku zdecydowała o utrzymaniu nałożonych na 2010 r. ograniczeń połowów włócznika oraz ograniczeń liczby statków mających zezwolenie na połowy włócznika, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. Należy wprowadzić te środki do prawa unijnego.
- (7) Podczas trzeciego międzynarodowego posiedzenia dotyczącego utworzenia regionalnej organizacji ds. rybołówstwa (RFMO) na obszarze pełnomorskim południowego

(¹) Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

Pacyfiku (SPRFMO), zorganizowanego w maju 2007 r., jego uczestnicy przyjęli środki przejściowe, w tym uprawnienia do połowów, zmierzające do uregulowania połowów pelagicznych oraz połowów dennych na tym obszarze do czasu utworzenia takiej RFMO. Podczas drugiej konferencji przygotowawczej dla SPRFMO, przeprowadzonej przez Komisję w styczniu 2011 r., przyjęto nowe środki przejściowe. Te środki przejściowe są dobrowolne i nie są prawnie wiążące na mocy prawa międzynarodowego. Przedmiotowe środki należy jednak wprowadzić do prawa unijnego zgodnie z zobowiązaniami dotyczącymi współpracy i ochrony środowiska zapisanymi w międzynarodowym prawie morza, ustanawiając ogólną kwotę dla Unii. Do celów rozdzielania kwoty Unii między państwa członkowskie należy ustalić nowy ostateczny klucz podziału bazujący na rzetelnych, sprawiedliwych i obiektywnych kryteriach opierających się na wielkościach połowów państw członkowskich w latach 2009 i 2010, czyli w niedawnym i wystarczająco reprezentatywnym okresie, w którym wszystkie zainteresowane państwa członkowskie były obecne na tych łowiskach.

- (8) W załączniku IIB do rozporządzenia (UE) nr 57/2011 ustanawia się ograniczenia nakładu połowowego w rejonach ICES VIIIc i IXa – z wyłączeniem Zatoki Kadyksu – w celu odnowienia pewnych zasobów morskich: kłosa i homarca. Należy wyjaśnić brzmienie warunków szczególnych ustanowionych w ramach przedmiotowych ograniczeń nakładu połowowego oraz skutki otrzymania nieograniczonej liczby dni na wyładunek w okresie zarządzania odpowiadającym 2011 r.
- (9) W załączniku IIC do rozporządzenia (UE) nr 57/2011 ustanawia się ograniczenia nakładu połowowego do celów stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiającego wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche⁽¹⁾. Konieczne jest ujednolicenie brzmienia wspomnianego załącznika z brzmieniem art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2007.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 57/2011 ma ogólnie zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r. Jednak limity nakładu połowowego ustalone są na okres jednego roku, począwszy od dnia 1 lutego 2011 r. Aby móc nadal stosować system składania sprawozdań dotyczących uprawnień do połowów rok po roku, przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące ograniczeń połowowych i przydziałów powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2011 r., a przepisy dotyczące limitów nakładów połowowych – od 1 lutego 2011 r., o ile nie wskazano inaczej. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie ma wpływu na

zasadę pewności prawa, gdyż uprawnienia do połowów, które mają zostać ograniczone, jeszcze nie zostały wyczerpane. W związku z pilnym charakterem niniejszego rozporządzenia powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany do rozporządzenia (UE) nr 57/2011

W rozporządzeniu (UE) nr 57/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia następujące uprawnienia do połowów:

- a) na rok 2011 – limity połowowe dla niektórych stad ryb i grup stad ryb;
- b) na okres od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia 31 stycznia 2012 r. – pewne ograniczenia nakładu połowowego;
- c) na okresy wyznaczone w art. 20, 21 i 22 oraz w załącznikach IE i V – uprawnienia do połowów dla niektórych stad obszaru Konwencji o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (CCAMLR);
- d) na okresy wyznaczone w art. 28 – uprawnienia do połowów dla niektórych stad na obszarze Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC); oraz
- e) dodatkowe uprawnienia do połowów makreli wynikające z kwot nieodłowionych w roku 2010.”;

- 2) w załączniku IA wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7.

- a) pozycja dotycząca dobijaków i towarzyszących im przyłówów w wodach UE obszarów IIa, IIIa i IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Dobijaki i towarzyszące im przyłow <i>Ammodytes</i> spp.	Obszar:	Wody UE obszarów IIa, IIIa oraz IV ⁽¹⁾ (SAN/2A3A4.)
Dania	334 324		
Zjednoczone Królestwo	7 308		
Niemcy	511		
Szwecja	12 277		
UE	354 420 ⁽²⁾		
Norwegia	20 000		
TAC	374 420		TAC analityczny

⁽¹⁾ Z wyjątkiem wód w odległości 6 mil od linii podstawowych Zjednoczonego Królestwa na Szetlandach, Fair Isle i Foula.

⁽²⁾ Co najmniej 98 % wyładunków odliczanych z TAC muszą stanowić dobijaki. Przyłow zimnicy, makreli i witlinka są odliczane z pozostałych 2 % TAC.

Warunki szczególne:

W ramach limitów wyżej wymienionych kwot, nie można poławiać większych ilości, niż podano poniżej, w następujących obszarach zarządzania dobijakami zgodnie z definicją w załączniku IID:

Obszar:	Wody UE obszarów zarządzania dobijakami						
	1	2	3	4	5	6	7
	(SAN/*234_1)	(SAN/*234_2)	(SAN/*234_3)	(SAN/*234_4)	(SAN/*234_5)	(SAN/*234_6)	(SAN/*234_7)
Dania	282 989	32 072	9 434	9 434	0	395	0
Zjednoczone Królestwo	6 186	701	206	206	0	9	0
Niemcy	433	49	14	14	0	1	0
Szwecja	10 392	1 178	346	346	0	15	0
UE	300 000	34 000	10 000	10 000	0	420	0
Norwegia	20 000	0	0	0	0	0	0
Łącznie	320 000	34 000	10 000	10 000	0	420	0”;

- b) pozycja dotycząca śledzia w obszarze IIIa otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Śledź ⁽¹⁾ <i>Clupea harengus</i>	Obszar:	IIIa (HER/03A.)
Dania	12 608 ⁽²⁾		
Niemcy	202 ⁽²⁾		
Szwecja	13 189 ⁽²⁾		
UE	25 999 ⁽²⁾		
TAC	30 000		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Wyładunki śledzia złowionego przy wykorzystaniu sieci o rozmiarze oczek równym co najmniej 32 mm.

⁽²⁾ Do 50 % tej kwoty można poławiać w wodach UE obszaru IV.”;

- c) pozycja dotycząca śledzia w wodach UE i w wodach międzynarodowych w obszarach Vb, VIb i VIaN otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb, VIb i VIaN ⁽¹⁾ (HER/5B6ANB)
Niemcy	2 513	
Francja	475	
Irlandia	3 396	
Niderlandy	2 513	
Zjednoczone Królestwo	13 584	
UE	22 481	
TAC	22 481	TAC analityczny

⁽¹⁾ Odnosi się to do stada śledzia w obszarze VIa, na północ od 56° 00' N oraz w części obszaru VIa położonej na wschód od 07° 00' W oraz na północ od 55° 00' N, z wyłączeniem rzeki Clyde.”;

- d) pozycja dotycząca błękitka w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIA, VIIIB, VIIId, VIIIE, XII oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Błękitek <i>Micromesistius poutassou</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIA, VIIIB, VIIId, VIIIE, XII oraz XIV (WHB/1X14)
Dania	1 533 ⁽¹⁾	
Niemcy	596 ⁽¹⁾	
Hiszpania	1 300 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Francja	1 067 ⁽¹⁾	
Irlandia	1 187 ⁽¹⁾	
Niderlandy	1 869 ⁽¹⁾	
Portugalia	121 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Szwecja	379 ⁽¹⁾	
Zjednoczone Królestwo	1 990 ⁽¹⁾	
UE	10 042 ⁽¹⁾	
TAC	40 100	TAC analityczny

⁽¹⁾ Z czego do 68 % można połować w norweskiej strefie ekonomicznej lub w obszarze połowowym wokół Jan Mayen (WHB/*NZJM1).

⁽²⁾ Można dokonywać transferów tej kwoty w odniesieniu do obszarów VIIIC, IX i X; wód UE obszaru CECAF 34.1.1. Takie transfery muszą zostać uprzednio zgłoszone Komisji.”;

- e) pozycja dotycząca molwy niebieskiej w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów Vb, VI i VII otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Molwa niebieska <i>Molva dypterygia</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb, VI, VII (BLI/5B67-) ⁽³⁾
Niemcy	20	
Estonia	3	
Hiszpania	62	
Francja	1 422	
Irlandia	5	
Litwa	1	
Polska	1	
Zjednoczone Królestwo	362	
Inne	5 ⁽¹⁾	
UE	1 717	
Norwegia	150 ⁽²⁾	
TAC	2 032	TAC analityczny Stosuje się art. 13 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Wyłącznie przyłowy. Żaden rodzaj ukierunkowanych połowów nie jest dozwolony w ramach tej kwoty.

⁽²⁾ Należy poławiać w wodach UE obszaru IIa, IV, Vb, VI oraz VII.

⁽³⁾ Zastosowanie mają przepisy szczególne zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1288/2009 ^(*) i pkt 7 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009 ^(**).

^(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1288/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiające przejściowe środki techniczne na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 6).

^(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2009 rok i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1).“;

- f) pozycja dotycząca molwy w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Molwa <i>Molva molva</i>		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VI, VII, VIII, IX, X, XII oraz XIV (LIN/6X14.)
Belgia	30	
Dania	5	
Niemcy	109	
Hiszpania	2 211	
Francja	2 357	
Irlandia	591	
Portugalia	5	
Zjednoczone Królestwo	2 716	
UE	8 024	
Norwegia	6 140 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	14 164	TAC analityczny Stosuje się art. 13 niniejszego rozporządzenia.

- ⁽¹⁾ Z czego przypadkowy połów innych gatunków w wysokości 25 % na statek, w jakimkolwiek czasie, jest dozwolony w obszarach Vb, VI i VII. Odsetek ten może jednak być zwiększony w pierwszych 24 godzinach następujących po rozpoczęciu połowów w określonym obszarze. Całkowity przypadkowy połów innych gatunków w obszarach VI i VII nie przekracza 3 000 ton.
- ⁽²⁾ Łącznie z brosmą. Kwoty dla Norwegii to 6 140 ton molwy i 2 923 tony brosmy i są one zamienne do wysokości 2 000 ton oraz można je poławiać jedynie takłami w obszarach Vb, VI i VII.”;

- g) pozycja dotycząca gatunku homarzec w obszarze VII otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>		Obszar: VII (NEP/07.)
Hiszpania	1 306 ⁽¹⁾	
Francja	5 291 ⁽¹⁾	
Irlandia	8 025 ⁽¹⁾	
Zjednoczone Królestwo	7 137 ⁽¹⁾	
UE	21 759 ⁽¹⁾	
TAC	21 759 ⁽¹⁾	TAC analityczny

- ⁽¹⁾ Z czego w obszarze VII (Porcupine Bank – jednostka 16) (NEP/*07U16) można poławiać nie więcej niż następujące kwoty:

Hiszpania	377
Francja	241
Irlandia	454
Zjednoczone Królestwo	188
UE	1 260”;

- h) pozycja dotycząca makreli w obszarze IIIa i IV, w wodach UE obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz podrejonów 22–32 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Makrela <i>Scomber scombrus</i> ”		Obszar: IIIa oraz IV; wody UE obszarów IIa, IIIb, IIIc i IIId (MAC/2A34.)
Belgia	517 ⁽³⁾	
Dania	18 084 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	
Niemcy	539 ⁽³⁾	
Francja	1 629 ⁽³⁾	
Niderlandy	1 640 ⁽³⁾	
Szwecja	4 860 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Zjednoczone Królestwo	1 518 ⁽³⁾	
UE	28 787 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	
Norwegia	169 019 ⁽⁴⁾	
TAC	Nie dotyczy	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ W tym 242 tony do połowu w wodach Norwegii na południe od 62° N (MAC/*04N-).

⁽²⁾ Dla połowów na wodach norweskich przyłowy dorsza, plamiaka, rdzawca i witlinka oraz czarniaka są wliczane do kwoty ustalonej dla tych gatunków.

⁽³⁾ Może być poławiany również w wodach Norwegii obszaru IVa.

⁽⁴⁾ Należy odjąć od udziału Norwegii w TAC (kwota dostępu). Kwota ta obejmuje udział Norwegii w TAC dla Morza Północnego, który wynosi 47 197 ton. Kwotę tę można poławiać jedynie w obszarze IVa, z wyjątkiem 3 000 ton, które można poławiać w obszarze IIIa.

⁽⁵⁾ Obejmuje 323 tony kwoty przeniesionej z uprawnień do połowów niewykorzystanych w 2010 r.

Warunek szczególny:

W granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

	IIIa (MAC/*03A.)	IIIa i IVb (MAC/*3A4BC)	IVb (MAC/*04B.)	IVc (MAC/*04C.)	VI, wody międzynarodowe obszaru IIa, od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2011 r. i w grudniu 2011 r. (MAC/*2A6.)
Dania	0	4 130	0	0	9 764 ⁽¹⁾
Francja	0	490	0	0	0
Niderlandy	0	490	0	0	0
Szwecja	0	0	390	10	1 847
Zjednoczone Królestwo	0	490	0	0	0
Norwegia	3 000	0	0	0	0

⁽¹⁾ Obejmuje 183 tony kwoty przeniesionej z uprawnień do połowów niewykorzystanych w 2010 r.”;

- i) pozycja dotycząca makreli w obszarze VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIIe; w wodach UE i wodach międzynarodowych obszaru Vb; w wodach międzynarodowych obszarów IIa, XII oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Makrela <i>Scomber scombrus</i> ”		Obszar: VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIIe; wody UE i wody międzynarodowe obszaru Vb; wody międzynarodowe obszarów IIa, XII oraz XIV (MAC/2CX14-)
Niemcy	20 694	
Hiszpania	22	
Estonia	172	
Francja	13 797	
Irlandia	68 978	
Łotwa	127	
Litwa	127	
Niderlandy	30 177	
Polska	1 457	
Zjednoczone Królestwo	189 694	
UE	325 245 ⁽³⁾	
Norwegia	14 050 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Można poławiać w obszarach IIa, VIa na północ od 56° 30' N, IVa, VIId, VIIe, VIIf i VIIh.

⁽²⁾ Dodatkowe 33 804 tony kwoty dostępu Norwegia może poławiać na północ od 56° 30' N i odliczyć od swojej kwoty.

⁽³⁾ Obejmuje 674 tony kwoty pominiętej w uprawnieniach do połowów w 2010 r.

Warunek szczególny:

W granicach wyżej wymienionych kwot nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej, w wyszczególnionych poniżej obszarach i okresach.

Wody UE i wody Norwegii obszaru IVa (MAC/*04A-EN) W okresach od dnia 1 stycznia do dnia 15 lutego 2011 r. oraz od dnia 1 września do dnia 31 grudnia 2011 r.		Wody Norwegii obszaru IIa (MAC/*2AN-)
Niemcy	8 326	849
Francja	5 551	566
Irlandia	27 754	2 832
Niderlandy	12 142	1 238
Zjednoczone Królestwo	76 325	7 789
UE	130 098	13 274”;

- j) pozycja dotycząca makreli w obszarach VIIIc, IX i X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Makrela <i>Scomber scombrus</i>		Obszar: VIIIc, IX i X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1 (MAC/8C3411)
Hiszpania	30 609 ⁽¹⁾	
Francja	203 ⁽¹⁾	
Portugalia	6 327 ⁽¹⁾	
UE	37 139	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Ilości podlegające wymianie z innymi państwami członkowskimi mogą być poławiane w obszarach VIIIa, VIIIb oraz VIId (MAC/*8ABD.). Jednak ilości dostarczane przez Hiszpanię, Portugalię lub Francję do celów wymiany, które mają być poławiane w obszarach VIIIa, VIIIb oraz VIId, nie przekraczają 25 % kwot przekazującego państwa członkowskiego.

Warunek szczególny:

W granicach wyżej wymienionych kwot w następującym obszarze nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej.

	VIIIb (MAC/*08B.)
Hiszpania	2 570
Francja	17
Portugal	531”;

- k) pozycja dotycząca makreli w wodach Norwegii w obszarach IIa i IVa otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Makrela <i>Scomber scombrus</i>		Obszar: Wody Norwegii obszaru IIa i IVa (MAC/2A4A-N.)
Dania	13 018 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
UE	13 018 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Połowy dokonane w obszarze IVa (MAC/*4A.) oraz IIa (MAC/*02A.) należy zgłaszać oddzielnie.

⁽²⁾ Obejmuje 272 tony kwoty przeniesionej z uprawnień do połowów niewykorzystanych w 2010 r.”;

- l) pozycja dotycząca szprot i towarzyszących mu przyłówów w wodach UE obszarów IIa i IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Szprot i towarzyszące mu przyłow <i>Sprattus sprattus</i> ”		Obszar: Wody UE obszarów IIa oraz IV (SPR/2AC4-C)
Belgia	1 835	
Dania	145 273	
Niemcy	1 835	
Francja	1 835	
Niderlandy	1 835	
Szwecja	1 330 ⁽¹⁾	
Zjednoczone Królestwo	6 057	
UE	160 000 ⁽⁴⁾	
Norwegia	10 000 ⁽²⁾	
TAC	170 000 ⁽³⁾	Zapobiegawczy TAC

⁽¹⁾ Łącznie z dobijakami.

⁽²⁾ Można poławiać wyłącznie w wodach UE obszaru IV.

⁽³⁾ Wstępny TAC. Ostateczny TAC zostanie ustalony w świetle nowej opinii naukowej w pierwszej połowie 2011 r.

⁽⁴⁾ Co najmniej 98 % wyładunków odliczanych z TAC musi stanowić szprot. Przyłow zimnicy i witlinka są odliczane z pozostałych 2 % TAC.”;

- m) pozycja dotycząca ostroboka i towarzyszących mu przyłówów w wodach UE obszarów IIa, IVa, VI, VIIa-c, VIIe-k, VIIla, VIIlb, VIIId oraz VIIIe; w wodach UE i wodach międzynarodowych obszaru Vb; w wodach międzynarodowych obszarów XII oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Ostrobok i towarzyszące mu przyłow <i>Trachurus spp.</i> ”		Obszar: Wody UE obszarów IIa, IVa, VI, VIIa-c, VIIe-k, VIIla, VIIlb, VIIId oraz VIIIe; wody UE i wody międzynarodowe obszaru Vb; wody międzynarodowe obszarów XII oraz XIV (JAX/2A-14)
Dania	15 781 ⁽¹⁾	
Niemcy	12 314 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Hiszpania	16 795	
Francja	6 338 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Irlandia	41 010 ⁽¹⁾	
Niderlandy	49 406 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Portugalia	1 618	
Szwecja	675 ⁽¹⁾	
Zjednoczone Królestwo	14 850 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
UE	158 787 ⁽³⁾	
TAC	158 787	TAC analityczny

⁽¹⁾ Do 5 % tej kwoty poławianych w wodach UE obszarów IIa lub IVa przed dniem 30 czerwca 2011 r. można liczyć jako poławiane w ramach kwoty dla stref wód UE obszarów IVb, IVc oraz VIIId. O skorzystaniu z tego warunku szczególnego należy jednak uprzednio powiadomić Komisję (JAX/*4BC7D).

⁽²⁾ Do 5 % tej kwoty można poławiać w obszarze VIIId. O skorzystaniu z tego warunku szczególnego należy jednak uprzednio powiadomić Komisję (JAX/*07D.).

⁽³⁾ Co najmniej 95 % wyładunków odliczanych z TAC musi stanowić ostrobok. Przyłow kaproszowatych, plamiaka, witlinka i makreli są odliczane z pozostałych 5 % TAC.”;

3) w załączniku IB wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja dotycząca dorsza i plamiaka w wodach Wysp Owczych obszaru Vb otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Dorsz i plamiak <i>Gadus morhua</i> i <i>Melanogrammus aeglefinus</i> ”		Obszar: Wody Wysp Owczych obszaru Vb (C/H/05B-F.)
Niemcy	0	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Francja	0	
Zjednoczone Królestwo	0	
UE	0	
TAC	Nie dotyczy”	

b) pozycja dotycząca błękitka w wodach Wysp Owczych otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Błękitek <i>Micromestitus poutassou</i> ”		Obszar: Wody Wysp Owczych (WHB/2A4AXF)
Dania	0	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niemcy	0	
Francja	0	
Niderlandy	0	
Zjednoczone Królestwo	0	
UE	0	
TAC	40 100 ⁽¹⁾	

⁽¹⁾ TAC uzgodniony przez Unię, Wyspy Owcze, Norwegię i Islandię.”;

c) pozycja dotycząca molwy i molwy niebieskiej w wodach Wysp Owczych obszaru Vb otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Molwa i molwa niebieska <i>Molva molva</i> i <i>Molva dypterygia</i> ”		Obszar: Wody Wysp Owczych obszaru Vb (B/L/05B-F.)
Niemcy	0	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Francja	0	
Zjednoczone Królestwo	0	
UE	0	
TAC	Nie dotyczy”;	

- d) pozycja dotycząca krewetki północnej w wodach Grenlandii obszarów V oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Krewetka północna <i>Pandalus borealis</i> ”		Obszar: Wody Grenlandii obszarów V oraz XIV (PRA/514GRN)
Dania	1 950	
Francja	1 950	
UE	7 000 ⁽¹⁾	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Z czego 3 100 ton przyznaje się Norwegii.”;

- e) pozycja dotycząca czarniaka w wodach Wysp Owczych obszaru Vb otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Czarniak <i>Pollachius virens</i> ”		Obszar: Wody Wysp Owczych obszaru Vb (POK/05B-F.)
Belgia	0	
Niemcy	0	
Francja	0	
Niderlandy	0	
Zjednoczone Królestwo	0	
UE	0	
TAC	Nie dotyczy”;	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

- f) pozycja dotycząca halibuta niebieskiego w wodach Grenlandii obszarów NAFO 0 oraz 1 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Halibut niebieski <i>Reinhardtius hippoglossoides</i> ”		Obszar: Wody Grenlandii obszarów NAFO 0 oraz 1 (GHL/N01GRN)
Niemcy	1 850	
UE	2 650 ⁽¹⁾	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Z czego 800 ton przyznaje się Norwegii; należy poławiać jedynie w obszarze NAFO 1.”;

- g) pozycja dotycząca halibuta niebieskiego w wodach Grenlandii obszarów V oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Halibut niebieski <i>Reinhardtius hippoglossoides</i>		Obszar: Wody Grenlandii obszarów V oraz XIV (GHL/514GRN)
Niemcy	5 867	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Zjednoczone Królestwo	309	
UE	7 000 ⁽¹⁾	
TAC	Nie dotyczy	

⁽¹⁾ Z czego 824 tony przyznaje się Norwegii.”;

- h) pozycja dotycząca karmazyna w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszaru V; w wodach międzynarodowych obszarów XII oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Karmazyn (pelagiczny/płytki) <i>Sebastes</i> spp.		Obszar: Wody UE i wody międzynarodowe obszaru V; wody międzynarodowe obszarów XII oraz XIV (RED/51214S)
Estonia	0 ⁽¹⁾	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niemcy	0 ⁽¹⁾	
Hiszpania	0 ⁽¹⁾	
Francja	0 ⁽¹⁾	
Irlandia	0 ⁽¹⁾	
Łotwa	0 ⁽¹⁾	
Niderlandy	0 ⁽¹⁾	
Polska	0 ⁽¹⁾	
Portugalia	0 ⁽¹⁾	
Zjednoczone Królestwo	0 ⁽¹⁾	
UE	0 ⁽¹⁾	
TAC	0 ⁽¹⁾	

⁽¹⁾ Zakaz połowów od dnia 1 stycznia do dnia 9 maja 2011 r.

Gatunek:	Karmazyn (pelagiczny/głęboki) <i>Sebastes</i> spp.	Obszar:	Wody UE i wody międzynarodowe obszaru V; wody międzynarodowe obszarów XII oraz XIV (RED/51214D)
Estonia	177 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niemcy	3 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Hiszpania	633 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francja	336 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Irlandia	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Łotwa	64 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niderlandy	2 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Polska	324 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugalia	757 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Zjednoczone Królestwo	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
UE	5 871 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	38 000 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		

TAC analityczny
Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia
(WE) nr 847/96.
Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia
(WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Może być poławiany wyłącznie w obszarze wyznaczonym liniami łączącymi następujące współrzędne:

Punkt nr	Szerokość geograficzna N	Długość geograficzna W
1	64° 45'	28° 30'
2	62° 50'	25° 45'
3	61° 55'	26° 45'
4	61° 00'	26° 30'
5	59° 00'	30° 00'
6	59° 00'	34° 00'
7	61° 30'	34° 00'
8	62° 50'	36° 00'
9	64° 45'	28° 30'

⁽²⁾ połowów od dnia 1 stycznia do dnia 9 maja 2011 r.”;

i) pozycja dotycząca karmazynów w wodach Grenlandii obszarów V oraz XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Karmazyn (pelagiczny) Sebastes spp.		Obszar: Wody Grenlandii obszarów V oraz XIV (RED/514GRN)
Niemcy	5 164 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Francja	26 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Zjednoczone Królestwo	37 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
UE	5 227 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Mogą być poławiane wyłącznie włokiem pelagicznym. Mogą być poławiane we wschodniej lub zachodniej części.

⁽²⁾ Kwotę tę można wykorzystać na obszarze podlegającym regulacji NEAFC pod warunkiem spełnienia warunków sprawozdawczości ustalonych przez Grenlandię (RED/*51214). W przypadku połowów w obszarze podlegającym regulacji NEAFC karmazyny mogą być poławiane dopiero od dnia 10 maja 2011 r. jako karmazyny pelagiczne/głębokie i wyłącznie w obszarze wyznaczonym liniami łączącymi następujące współrzędne (RED/*5-14).

Punkt nr	Szerokość geograficzna N	Długość geograficzna W
1	64° 45'	28° 30'
2	62° 50'	25° 45'
3	61° 55'	26° 45'
4	61° 00'	26° 30'
5	59° 00'	30° 00'
6	59° 00'	34° 00'
7	61° 30'	34° 00'
8	62° 50'	36° 00'
9	64° 45'	28° 30' ”;

j) pozycja dotycząca innych gatunków w wodach Wysp Owczych obszaru Vb otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Inne gatunki ⁽¹⁾		Obszar: Wody Wysp Owczych obszaru Vb (OTH/05B-F.)
Niemcy	0	
Francja	0	
Zjednoczone Królestwo	0	
UE	0	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Z wyłączeniem gatunków ryb, które nie mają wartości handlowej.”;

k) pozycja dotycząca płastugokształtnych w wodach Wysp Owczych obszaru Vb otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Płastugokształtne		Obszar: Wody Wysp Owczych obszaru Vb (FLX/05B-F.)
Niemcy	0	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Francja	0	
Zjednoczone Królestwo	0	
UE	0	
TAC	Nie dotyczy;	

4) w załączniku IC pozycja dotycząca krewetki północnej w obszarze NAFO 3L otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Krewetka północna <i>Pandalus borealis</i>		Obszar: NAFO 3L ⁽¹⁾ (PRA/N3L.)
Estonia	214	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Łotwa	214	
Litwa	214	
Polska	214	
Pozostałe państwa członkowskie	213 ⁽²⁾	
UE	1 069	
TAC	19 200	

⁽¹⁾ Nie obejmuje obszaru ograniczonego następującymi współrzędnymi:

Punkt nr	Szerokość geograficzna N	Długość geograficzna W
1	47° 20' 0	46° 40' 0
2	47° 20' 0	46° 30' 0
3	46° 00' 0	46° 30' 0
4	46° 00' 0	46° 40' 0

⁽²⁾ Z wyjątkiem Estonii, Łotwy, Litwy i Polski.”;

- 5) w załączniku ID pozycja dotycząca tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° W oraz w Morzu Śródziemnym (BFT/AE045W) otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Tuńczyk błękitnopłetwy <i>Thunnus thynnus</i>		Obszar: Ocean Atlantycki, na wschód od 45° W, oraz Morze Śródziemne (BFT/AE045W)
Cypr	66,98 ⁽⁴⁾	
Grecja	124,37	
Hiszpania	2 411,01 ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	
Francja	958,42 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	
Włochy	1 787,91 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	
Malta	153,99 ⁽⁴⁾	
Portugalia	226,84	
Pozostałe państwa człon- kowskie	26,90 ⁽¹⁾	
UE	5 756,41 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	
TAC	12 900	

⁽¹⁾ Z wyjątkiem Cypru, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Malty i Portugalii i wyłącznie jako przyłów.

⁽²⁾ W ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg/75 cm a 30 kg/115 cm dokonywanych przez statki, o których mowa w pkt 1 załącznika IV (BFT/*8301), stosuje się następujące limity połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Hiszpania	350,51
Francja	158,14
UE	508,65

⁽³⁾ W ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wadze co najmniej 6,4 kg lub mierzącego co najmniej 70 cm dokonywanych przez statki, o których mowa w pkt 1 załącznika IV (BFT/*641), stosuje się następujące limity połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Francja	45 ^(*)
UE	45

^(*) Na wniosek Francji Komisja może zmienić przedmiotową liczbę do wielkości 100 ton zgodnie z zaleceniem ICCAT nr 08-05.

⁽⁴⁾ W ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg a 30 kg dokonywanych przez statki, o których mowa w pkt 2 załącznika IV (BFT/*8302), stosuje się następujące limity połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Hiszpania	48,22
Francja	47,57
Włochy	37,55
Cypr	1,34
Malta	3,08
UE	137,77

⁽⁵⁾ W ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg a 30 kg dokonywanych przez statki, o których mowa w pkt 3 załącznika IV (BFT/*643), stosuje się następujące limity połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Włochy	37,55
UE	37,55;"

6) załącznik IH otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IH

Obszar objęty Konwencją WCPFC

Gatunek: Włócznik <i>Xiphias gladius</i>	Obszar: Obszar objęty konwencją WCPFC na południe od 20° S (SWO/F7120S)
UE	3 170,36
TAC	Nie dotyczy”; TAC analityczny

7) załącznik IJ otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IJ

Obszar objęty konwencją SPRFMO

Gatunek: Ostrobok peruwiański <i>Trachurus murphyi</i>	Obszar: Obszar objęty konwencją SPRFMO (CJM/SPRFMO)
Niemcy	10 223,67
Niderlandy	11 080,80
Litwa	7 112,63
Polska	12 231,90
UE	40 649”;

8) w załączniku IIB wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 5.2 otrzymuje brzmienie:

„5.2. Do celów ustalenia maksymalnej liczby dni na morzu, w ciągu których statek UE może przebywać w granicach danego obszaru zgodnie z zezwoleniem wydanym przez państwo członkowskie bandery, zgodnie z tabelą I mają zastosowanie następujące warunki szczególne:

- całkowity wyładunek morskich ryb zrealizowany przez statek w roku 2008 lub 2009 wyniósł mniej niż 5 ton lub mniej niż 3 % całkowitych wyładunków w wadze w relacji pełnej; oraz
- całkowity wyładunek homarza zrealizowany przez statek w roku 2008 lub 2009 wyniósł mniej niż 2,5 tony zgodnie z wyładunkami w wadze w relacji pełnej.”;

b) pkt 9.1 otrzymuje brzmienie:

„9.1. W przypadku przydzielenia statkowi, który spełnia warunki szczególne, nieograniczonej liczby dni wyładunki zrealizowane przez ten statek w okresie zarządzania obejmującym 2011 r. nie przekraczają 5 ton lub 3 % wszystkich wyładunków określonych wagą w relacji pełnej w przypadku morskich ryb i 2,5 tony wagi w relacji pełnej w przypadku homarza.”.

9) w załączniku IIC wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Narzędzia połowowe

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące grupy narzędzi połowowych:

- włoki rozprzowe o rozmiarze oczek sieci co najmniej 80 mm;
- sieci bierne łącznie z sieciami skrzelowymi, drygawicami i sieciami oplatającymi o rozmiarze oczek sieci równym lub mniejszym niż 220 mm.”;

b) tabela I otrzymuje brzmienie:

„Tabela I

Narzędzie połowowe pkt 2	Nazwa Używane są wyłącznie grupy narzędzi określone w pkt 2	Zachodnia część kanału La Manche
2 lit. a)	Włoki rozprzowe o rozmiarze oczek sieci $\geq$ 80 mm	164
2 lit. b)	Sieci statyczne o rozmiarze oczek $\leq$ 220 mm	164”;

10) załącznik VII otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VII

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ WCPFC

Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do połowów włócznika w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° S

Hiszpania	14
UE	14”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 1–7 i 10 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 1 pkt 8 i 9 stosuje się od dnia 1 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady
MATOLCSY Gy.
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 684/2011**z dnia 15 lipca 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,**José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	49,0
	AR	19,4
	EC	19,4
	MK	45,6
	ZZ	33,4
0707 00 05	AR	22,0
	TR	105,8
	ZZ	63,9
0709 90 70	AR	24,9
	TR	110,8
	ZZ	67,9
0805 50 10	AR	62,1
	TR	64,0
	UY	68,5
	ZA	71,8
	ZZ	66,6
0808 10 80	AR	91,7
	BR	78,2
	CA	106,0
	CL	91,2
	CN	75,6
	EC	60,7
	NZ	119,1
	US	181,5
	ZA	96,6
	ZZ	100,1
0808 20 50	AR	140,6
	CL	107,9
	CN	46,2
	NZ	118,4
	ZA	103,6
0809 10 00	ZZ	103,3
	AR	75,0
	TR	222,9
	XS	138,6
0809 20 95	ZZ	145,5
	TR	309,1
	ZZ	309,1
0809 40 05	BA	56,1
	EC	75,9
	ZZ	66,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 685/2011**z dnia 15 lipca 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 676/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 14.7.2011, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 16 lipca 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	48,41	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	48,41	0,38
1701 12 10 ⁽¹⁾	48,41	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	48,41	0,08
1701 91 00 ⁽²⁾	59,96	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	59,96	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	59,96	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,60	0,17

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 686/2011**z dnia 15 lipca 2011 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lipca 2011 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena CIF w przywozie ustalona w sposób określony w art. 5 wspomnianego rozporządzenia.

- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 lipca 2011 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 lipca 2011 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 lipca 2011 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Unii przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

30.6.2011-14.7.2011

1. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	223,61	178,28	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	414,64	404,64	383,64
Premia za Zatokę	—	21,27	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	76,97	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 18,39 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 48,40 EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

dotycząca uchYLENIA decyzji 2010/408/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Finlandii

(2011/417/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust.12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji 2010/408/UE ⁽¹⁾, przyjętej na wniosek Komisji zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu, Rada stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Finlandii. W decyzji 2010/408/UE Rada stwierdziła, że planowany deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na 2010 r. wynosił 4,1 % PKB, przekraczając tym samym określoną w Traktacie wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB, natomiast zadłużenie brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych miało zgodnie z oczekiwaniami osiągnąć poziom 49,9 % PKB, czyli utrzymywać się poniżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r., zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽²⁾, na podstawie zalecenia Komisji Rada skierowała do Finlandii zalecenie zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2011 r. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.
- (3) Zgodnie z art. 126 ust. 12 Traktatu decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (4) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatów, Komisja dostarcza danych służących do zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne

dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ⁽³⁾.

- (5) Na podstawie danych dostarczonych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009 po przekazaniu przez Finlandię zgłoszenia przed dniem 1 kwietnia 2011 r. oraz w oparciu o prognozę służb Komisji z wiosny 2011 r. uzasadnione są następujące wnioski:

— w zgłoszeniu przekazanym w ramach procedury nadmiernego deficytu w kwietniu w 2010 r. zakładano w 2010 r. deficyt w wysokości 4,1 % PKB, natomiast faktyczny deficyt był dużo niższy i wyniósł 2,5 % PKB,

— niższy od planowanego deficyt wynika przede wszystkim z wyższego niż oczekiwano tempa wzrostu gospodarczego oraz poprawy sytuacji na rynku pracy, które to czynniki przyczyniły się do wzrostu wpływów podatkowych (w szczególności z podatku od wartości dodanej i podatku dochodowego), przy jednocześnie ogólnie ograniczonym wzroście wydatków,

— w swojej prognozie z wiosny 2011 r. służby Komisji przewidują dalszy spadek deficytu do poziomu 1 % PKB w roku 2011. Również w aktualizacji programu stabilności z 2011 r. zakłada się deficyt w wysokości 0,9 % PKB w 2011 r. Poprawa salda budżetowego w porównaniu z rokiem ubiegłym wynika z czynników cyklicznych, odzwierciedlając oczekiwaną kontynuację stosunkowo solidnego poziomu aktywności gospodarczej, jak również z pewnych uznaniowych podwyżek podatków (głównie od energii i produktów) o wartości około ½ % PKB. Zarówno w prognozie służb Komisji, jak i w aktualizacji programu stabilności z 2011 r. oczekuje się dalszego nieznacznego ograniczenia deficytu w roku 2012, do 0,7 % PKB,

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 22.7.2010, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

- zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2011 r. oraz zakładanymi poziomami sald strukturalnych w roku 2011 (przeliczonymi przez służby Komisji na podstawie danych zawartych w najnowszej aktualizacji programu stabilności przy zastosowaniu wspólnie uzgodnionej metodyki) szacuje się, że saldo strukturalne osiągnie poziom lepszy niż cel średniookresowy, który władze Finlandii określiły jako nadwyżkę strukturalną w wysokości 0,5 % PKB. Oczekuje się jednak, że saldo strukturalne ulegnie następnie nieznacznemu pogorszeniu i w perspektywie średnioterminowej zamieni się w deficyt strukturalny. To faktyczne pogorszenie szacunków dotyczących salda strukturalnego wynika z zasadniczo stabilnego poziomu deficytu nominalnego na tle optymistycznych prognoz w zakresie wzrostu gospodarczego, oznaczających zamknięcie znacznej obecnej luki produktowej. W rezultacie szacuje się, że jeśli nie zostaną podjęte dodatkowe działania, to w roku 2015 saldo budżetowe – po skorygowaniu o czynniki cykliczne oraz środki jednorazowe i inne środki tymczasowe – wyniesie nieco poniżej minimalnej wartości odniesienia wynoszącej -1,2 % PKB, która przy normalnych wahaniami cyklicznych zapewnia margines bezpieczeństwa chroniący przed przekroczeniem wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. Z prognoz zawartych w programie stabilności, sięgających roku 2015, wynika, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2013–2015 będzie wynosił około 1 % PKB,
- w prognozie służb Komisji z wiosny 2011 r. przewiduje się wzrost wskaźnika zadłużenia z 48,4 % PKB w 2010 r. do 52,2 % PKB w 2012 r. W aktualizacji

programu stabilności prognozuje się wzrost wskaźnika zadłużenia do 51,3 % PKB w roku 2012.

- (6) Z powyższych wniosków wynika, że Finlandia skorygowała nadmierny deficyt, w związku z czym należy uchylić decyzję 2010/408/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Finlandii został skorygowany.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2010/408/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Finlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 14 lipca 2011 r.

zmieniająca decyzję 2005/7/WE zatwierdzającą metodę klasyfikacji tusz wieprzowych na Cyprze

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4996)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(2011/418/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. m) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2005/7/WE ⁽²⁾ zatwierdzono metodę klasyfikacji tusz wieprzowych na Cyprze.
- (2) Ze względu na konieczność uaktualnienia wzoru, który stosowany był w ramach dotychczasowej metody od jej zatwierdzenia niemal pięć lat temu, władze Cypru zdecydowały się na przeprowadzenie nowej próby z wykorzystaniem dwóch instrumentów: HGP-4 i Ultra FOM 300.
- (3) Władze Cypru zwróciły się do Komisji o zgodę na zastąpienie wzoru stosowanego w ramach metody klasyfikacji tusz wieprzowych wykorzystującej urządzenie Hennessy Grading Probe (HGP 4) oraz o zatwierdzenie nowej bezinwazyjnej i nowoczesnej metody klasyfikacji tusz wieprzowych (Ultra FOM 300) przewidzianej do stosowania na Cyprze; jak również przedstawiły szczegółowy opis próbnego rozbioru ze wskazaniem zasad, na których opiera się przedmiotowa metoda, wyników próbnego rozbioru oraz wzorów wykorzystywanych do oceny zawartości procentowej chudego mięsa w protokole przewidzianym w art. 23 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen ⁽³⁾.
- (4) Analiza złożonego wniosku wykazała, że warunki dla zatwierdzenia tych metod klasyfikacji zostały spełnione. Należy zatem zezwolić na stosowanie przedmiotowych metod klasyfikacji na Cyprze.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/7/WE.

(6) Nie należy zezwalać na jakiegokolwiek zmiany w urządzeniach lub metodach klasyfikacji, chyba że zostaną one wyraźnie zatwierdzone decyzją Komisji.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2005/7/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zgodnie z pkt 1 sekcji B.IV załącznika V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ^(*) niniejszym zatwierdza się stosowanie następujących metod klasyfikacji tusz wieprzowych na Cyprze:

— urządzenie Hennessy Grading Probe (HGP 4) oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części I załącznika,

— przyrząd określany jako Ultra FOM 300 oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części II załącznika.

W odniesieniu do przyrządu Ultra FOM 300, wymienionego w ust. 1 tiret drugie, po zakończeniu procedury pomiaru musi istnieć możliwość sprawdzenia na tuszy, czy przyrząd zmierzył wartości pomiaru X_1 i X_2 w miejscu przewidzianym w pkt 3 części II załącznika. Oznaczenie miejsca pomiaru musi nastąpić w chwili dokonywania pomiaru.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”;

2) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 2 z 5.1.2005, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 5 września 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

METODY KLASYFIKACJI TUSZ WIEPRZOWYCH NA CYPRZE

CZĘŚĆ I

Hennessy Grading Probe (HGP 4)

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy urządzenia znanego pod nazwą Hennessy Grading Probe (HGP 4).
2. Urządzenie to jest wyposażone w sondę o średnicy 5,95 milimetrów (6,3 mm ma ostrze na czubku sondy) zawierającą fotodiodę (LED Siemens typu LYU 260-EO) i fotodetektor typu 58 MR oraz posiadającą odcinek pomiarowy od 0 do 120 milimetrów. Wyniki pomiarów przelicza się na przybliżoną zawartość chudego mięsa za pomocą samego HGP 4 lub przy użyciu podłączonego do niego komputera.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 61,10 - 0,629 X_1 + 0,160 X_2$$

gdzie:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

X_1 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona 6 centymetrów od linii środkowej przepołowionej tuszy pomiędzy trzecim i czwartym żebrą od dołu,

X_2 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co X_1 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 55 do 120 kilogramów.

CZĘŚĆ II

Ultra FOM 300

1. Zasady przewidziane w niniejszej części stosuje się w przypadku gdy klasyfikacja tusz wieprzowych prowadzona jest przy pomocy urządzenia znanego pod nazwą Ultra FOM 300.
2. Urządzenie to jest wyposażone w sondę ultradźwiękową o częstotliwości 3,5 MHz, o długości 5 cm, posiadającą 64 przetworniki ultradźwiękowe. Sygnał ultradźwiękowy jest przetwarzany na sygnał cyfrowy, zapisywany i przetwarzany przy pomocy mikroprocesora (typu SHARC ADSP-21060L).

Wyniki pomiarów przelicza się na przybliżoną zawartość chudego mięsa za pomocą samego urządzenia Ultra FOM 300.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 65,51 - 0,779 X_1 + 0,111 X_2$$

gdzie:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość chudego mięsa w tuszy (w procentach),

X_1 = grubość słoniny grzbietowej (włącznie ze skórą) w milimetrach, zmierzona 6 centymetrów od linii środkowej przepołowionej tuszy pomiędzy trzecim i czwartym żebrą od dołu,

X_2 = grubość mięśnia grzbietu w milimetrach, zmierzona w tym samym czasie i w tym samym miejscu co X_1 .

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie od 55 do 120 kilogramów.”

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

**DECYZJA NR 1/2011 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO
WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ
EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE TRANSPORTU LOTNICZEGO**

z dnia 4 lipca 2011 r.

**zastępująca załącznik do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie transportu lotniczego**

(2011/419/UE)

KOMITET DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, zwaną dalej „Umową”, w szczególności jej art. 23 ust. 4,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Z dniem 1 sierpnia 2011 r. załącznik do niniejszej decyzji zastępuje załącznik do Umowy.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lipca 2011 r.

W imieniu Komitetu Mieszanego

Przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej
Matthew BALDWIN

Szef Delegacji Szwajcarii
Peter MÜLLER

ZAŁĄCZNIK

Do celów niniejszej Umowy:

- na mocy Traktatu z Lizbony, który wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym;
- wszędzie tam, gdzie w aktach prawnych wymienionych w niniejszym załączniku znajdują się odniesienia do państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, zastąpionej Unią Europejską, lub wymóg nawiązania do nich, odniesienia te rozumiane są do celów Umowy jako stosujące się jednakowo do Szwajcarii lub do wymogu nawiązania do Szwajcarii;
- odniesienia do rozporządzeń Rady (EWG) nr 2407/92 i (EWG) nr 2408/92 dokonane w art. 4, 15, 18, 27 i 35 Umowy są rozumiane jako odniesienia do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008;
- bez uszczerbku dla postanowień art. 15 niniejszej Umowy, termin „wspólnotowy przewoźnik lotniczy”, stosowany w podanych poniżej dyrektywach i rozporządzeniach wspólnotowych, oznacza również przewoźnika lotniczego, który uzyskał koncesję i którego główne miejsce prowadzenia działalności oraz siedziba statutowa, jeżeli takowa istnieje, znajduje się w Szwajcarii, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1008/2008. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 2407/92 należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1008/2008;
- każde zawarte w poniższych aktach prawnych odesłanie do art. 81 i 82 Traktatu lub do art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy rozumieć jako odesłanie do art. 8 i 9 niniejszej Umowy.

1. Liberalizacja lotnictwa i inne przepisy dotyczące lotnictwa cywilnego

Nr 1008/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Nr 2000/79

Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

Nr 93/104

Dyrektywa Rady z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zmieniona:

- dyrektywą 2000/34/WE

Nr 437/2003

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty

Nr 1358/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 lipca 2003 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II

Nr 785/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 285/2010

Nr 95/93

Rozporządzenie Rady z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1–12), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 793/2004

Nr 2009/12

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (będzie stosowana przez Szwajcarię od dnia 1 lipca 2011 r.)

Nr 96/67

Dyrektywa Rady z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty

(art. 1–9, 11–23 i 25)

Nr 80/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89

2. Przepisy dotyczące konkurencji

Nr 3975/87

Rozporządzenie Rady z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (art. 6 ust. 3), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 (art. 1–13, 15–45)

Nr 1/2003

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (art. 1–13, 15–45)

(W zakresie, w jakim to rozporządzenie jest istotne dla stosowania niniejszej Umowy. Dodanie tego rozporządzenia nie narusza podziału zadań według niniejszej Umowy).

Rozporządzenie (EWG) nr 17/62 zostało uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1/2003 z wyjątkiem art. 8 ust. 3, który nadal ma zastosowanie do decyzji przyjętych na mocy art. 81 ust. 3 Traktatu przed dniem stosowania tego rozporządzenia aż do wygaśnięcia tych decyzji.

Nr 773/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006

Nr 139/2004

Rozporządzenie Rady z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw)

(art. 1–18, art. 19 ust. 1–2 i art. 20–23)

W odniesieniu do art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w stosunkach między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią stosuje się, co następuje:

- (1) W przypadku koncentracji określonej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, która nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 tego rozporządzenia i która może być rozpatrzona w ramach krajowego prawa konkurencji przynajmniej trzech państw członkowskich WE i Konfederacji Szwajcarskiej, osoby lub przedsiębiorstwa określone w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia mogą, przed zawiadomieniem właściwych organów, poinformować Komisję Europejską w drodze uzasadnionego wniosku, że koncentracja powinna zostać zbadana przez Komisję.

- (2) Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje Konfederacji Szwajcarskiej wszystkie wnioski złożone zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 oraz zgodnie z poprzednim ustępem.
- (3) Jeżeli Konfederacja Szwajcarska wyraziła sprzeciw co do wniosku o przekazanie sprawy, właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji zachowują swoją kompetencję w sprawie i nie zostaje ona przekazana przez Konfederację Szwajcarską zgodnie z niniejszym ustępem.

W odniesieniu do terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw:

- (1) Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje właściwym szwajcarskim organom ochrony konkurencji wszystkie odnośne dokumenty zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2.
- (2) Bieg terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, rozpoczyna się w odniesieniu do Konfederacji Szwajcarskiej wraz z otrzymaniem odnośnych dokumentów przez właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji.

Nr 802/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (art. 1–24), zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006

Nr 2006/111

Dyrektywa Komisji z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw

Nr 487/2009

Rozporządzenie Rady (WE) nr 487/2009 z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze transportu lotniczego

3. Bezpieczeństwo lotnicze

Nr 216/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 690/2009,

— rozporządzeniem (WE) nr 1108/2009

Agencja korzysta z uprawnień nadanych jej na mocy przepisów rozporządzenia również w Szwajcarii.

Komisja korzysta również w Szwajcarii z nadanych jej uprawnień w zakresie decyzji podejmowanych na podstawie art. 11 ust. 2, art. 14 ust. 5 i 7, art. 24 ust. 5, art. 25 ust. 1, art. 38 ust. 3 lit. i), art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3 i 5, art. 42 ust. 4, art. 54 ust. 1 i art. 61 ust. 3.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego zawartego w tiret drugim załącznika do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 65 rozporządzenia lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Żadnego z przepisów rozporządzenia nie interpretuje się jako upoważniającego EASA do działania w imieniu Szwajcarii w ramach umów międzynarodowych w celach innych niż wsparcie Szwajcarii w wypełnianiu jej zobowiązań nałożonych takimi umowami.

Do celów Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w ust. 1, po słowie „Wspólnotą” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;
- (ii) w ust. 2 lit. a), po słowie „Wspólnotę” dodaje się słowa „lub Szwajcarię”;
- (iii) w ust. 2 skreśla się lit. b) i c);
- (iv) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Prowadząc negocjacje z państwem trzecim w celu zawarcia umowy, zgodnie z którą państwo członkowskie lub Agencja będzie mogła wystawiać certyfikaty na podstawie certyfikatów wystawianych przez władze lotnicze danego państwa trzeciego, Wspólnota podejmuje każdorazowo starania w celu uzyskania dla Szwajcarii oferty zawarcia podobnej umowy z danym państwem trzecim.

Z kolei Szwajcaria podejmie starania w celu zawarcia z krajami trzecimi umów odpowiadających umowom zawartym przez Wspólnotę.”;

b) w art. 29 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, obywatele Szwajcarii korzystający z pełni praw obywatelskich mogą zostać zatrudnieni przez Dyrektora Zarządzającego Agencji.”;

c) w art. 30 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Szwajcaria stosuje w odniesieniu do Agencji Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, stanowiący załącznik A do niniejszego załącznika, zgodnie z dodatkiem do załącznika A.”;

d) w art. 37 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Szwajcaria w pełni uczestniczy w zarządzie i ma w nim te same prawa i obowiązki co państwa członkowskie Unii Europejskiej, poza prawem głosu.”;

e) w art. 59 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„12. Szwajcaria wnosi wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 lit. b), według poniższego wzoru:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

gdzie:

S = część budżetu Agencji niepokryta z opłat i należności wymienionych w ust. 1 lit. c) i d),

a = liczba państw stowarzyszonych,

b = liczba państw członkowskich UE,

c = wkład Szwajcarii do budżetu ICAO,

C = łączny wkład państw członkowskich UE i państw stowarzyszonych do budżetu ICAO.”;

f) w art. 61 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Postanowienia dotyczące finansowej kontroli sprawowanej przez Wspólnotę w Szwajcarii w odniesieniu do uczestników działań Agencji są przedstawione w załączniku B do niniejszego załącznika.”;

g) do załącznika II do rozporządzenia włącza się następujące statki powietrzne jako produkty wchodzące w zakres art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Komisji (EW) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽¹⁾:

A/c - [HB-IDJ] – typ CL600-2B19

A/c - [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c - [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c - [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] – typ MD900.

Nr 1108/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej oraz uchylające dyrektywę 2006/23/WE

Nr 91/670

Dyrektywa Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym

(art. 1–8)

Nr 3922/91

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (art. 1–3, art. 4 ust. 2, art. 5–11 i art. 13), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006,

— rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 8/2008,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 859/2008

Nr 94/56

Dyrektywa Rady z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące postępowanie w dochodzeniu przyczyn wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym

(art. 1–13)

Nr 2004/36

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty (art. 1–9 i 11–14), ostatnio zmieniona:

— dyrektywą Komisji 2008/49/WE

Nr 351/2008

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 kwietnia 2008 r. wdrażające dyrektywę 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie priorytetowego traktowania kontroli na ziemi statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty

Nr 768/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 19 maja 2006 r. wprowadzające w życie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/36/WE w zakresie zbierania i wymiany informacji na temat bezpieczeństwa statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty oraz zarządzania systemem informacyjnym

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 6.

Nr 2003/42

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym (art. 1–12)

Nr 1321/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie włączania do centralnego archiwum informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, których wymiana odbywa się zgodnie z dyrektywą 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 1330/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 września 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 736/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie metodyki prowadzenia inspekcji standaryzacyjnych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

Nr 1702/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 września 2003 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 335/2007,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 381/2005,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 375/2007,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 706/2006,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 287/2008,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1057/2008,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1194/2009

Do celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującym dostosowaniem:

w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 i 14 dzień „28 września 2003 r.” zastępuje się dniem „wejścia w życie decyzji Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria, która włącza rozporządzenie (WE) nr 216/2008 do załącznika do rozporządzenia.”

Nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2006,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 376/2007,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1056/2008,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 127/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 962/2010

Nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Nr 593/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1356/2008

Nr 2111/2005

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE

Nr 473/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 474/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 390/2011 ⁽¹⁾

4. Ochrona lotnictwa

Nr 300/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002

Nr 272/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 297/2010

Nr 1254/2009

Rozporządzenie Komisji (UE) z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony

Nr 18/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 w zakresie specyfikacji dla krajowych programów kontroli jakości w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego

Nr 72/2010

Rozporządzenie Komisji (UE) z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa

⁽¹⁾ Rozporządzenie to stosuje się w Szwajcarii tak długo, jak długo obowiązuje ono w UE.

Nr 185/2010

Rozporządzenie Komisji (UE) z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 357/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 358/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 573/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 983/2010,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 334/2011

Nr 2010/774

Decyzja Komisji (UE) z dnia 13 kwietnia 2010 r. ustanawiająca szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierające informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008, zmieniona:

- decyzją Komisji 2010/2604/UE,
- decyzją Komisji 2010/3572/UE,
- decyzją Komisji 2010/9139/UE

5. Zarządzanie ruchem lotniczym

Nr 549/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe), zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 6, 8, 10, 11 i 12.

W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 2 słowa „na szczeblu wspólnotowym” zastępuje się słowami „na szczeblu wspólnotowym wraz ze Szwajcarią”.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego zawartego w tiret drugim załącznika do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Nr 550/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb), zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 9a, 9b, 15a, 16 i 17.

Dla celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

- a) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1 i 6, po słowie „Wspólnoty”, względnie „Wspólnocie”, dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

c) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

d) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 1, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

e) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja kieruje swoją decyzję do państw członkowskich i informuje o tym instytucję zapewniającą służby, w dotyczącym jej zakresie prawnym.”.

Nr 551/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 3a, 6 i 10.

Nr 552/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 4, 7 i art. 10 ust. 3.

Dla celów Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii.”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 4, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii.”;

c) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

w sekcji 3 tiret drugie i ostatnie, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii.”.

Nr 2096/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1315/2007,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 482/2008,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 668/2008,

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 691/2010.

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 9.

Nr 2150/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej

Nr 1033/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. ustanawiające wymogi dla procedur w zakresie przetwarzania planów lotu w fazie poprzedzającej lot dla Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 929/2010

Nr 1032/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 lipca 2006 r. ustanawiające wymagania dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych dla celów powiadamiania, koordynacji i przekazywania kontroli nad lotem pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 30/2009

Nr 1794/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 grudnia 2006 r. ustanawiające wspólny schemat opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej (będzie stosowane przez Szwajcarię od momentu wejścia w życie odpowiednich przepisów szwajcarskich, lecz nie później niż od dnia 1 stycznia 2012 r.), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1191/2010

Nr 2006/23

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnotowej licencji kontrolera ruchu lotniczego

Nr 730/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie klasyfikacji przestrzeni powietrznej i możliwości wykonywania lotów z widocznością w przestrzeni powietrznej powyżej poziomu lotu FL 195

Nr 219/2007

Rozporządzenie Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1361/2008

Nr 633/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. ustanawiające wymagania w zakresie stosowania protokołu przesyłania komunikatów lotniczych do celów powiadamiania, koordynowania i przekazywania lotów pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego

Nr 1265/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 26 października 2007 r. ustanawiające wymogi dotyczące separacji międzykanałowej w łączności powietrze-ziemia dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 29/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 262/2009

Rozporządzenie Komisji z dnia 30 marca 2009 r. ustanawiające wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interrogatorów modu S dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 73/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 255/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego

Nr 691/2010

Rozporządzenie Komisji z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej

Środki naprawcze przyjęte przez Komisję na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia są wiążące dla Szwajcarii po ich przyjęciu w drodze decyzji Wspólnego Komitetu.

Nr 2010/5134

Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiająca organ oceny skuteczności działania dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 2010/5110

Decyzja Komisji z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie wyznaczenia koordynatora systemu funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej w kontekście jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Nr 2011/121

Decyzja Komisji 2011/121/UE z dnia 21 lutego 2011 r. ustanawiająca ogólnounijne cele w zakresie skuteczności działania oraz stany alarmowe dla zapewniania służb żeglugi powietrznej na lata 2012–2014

6. Środowisko naturalne i poziom hałasu

Nr 2002/30

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1–12, 14–18)

(Stosuje się zmiany w załączniku I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport powietrzny) pkt 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

Nr 89/629

Dyrektywa Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych

(art. 1–8)

Nr 2006/93/WE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie określenia zasad wykonywania operacji przez samoloty objęte częścią II rozdział 3 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988 r.)

7. Ochrona konsumentów

Nr 90/314

Dyrektywa Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

(art. 1–10)

Nr 93/13

Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

(art. 1–11)

Nr 2027/97

Rozporządzenie Rady z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (art. 1–8), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 889/2002

Nr 261/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

(art. 1–18)

Nr 1107/2006

Rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą

8. Różne

Nr 2003/96

Dyrektywa Rady z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej

(art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 2)

9. Załączniki

A: Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej

B: Postanowienia w sprawie kontroli finansowej dotyczącej szwajcarskich uczestników działań Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

ZAŁĄCZNIK A

PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z artykułem 343 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i artykułem 191 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Unia Europejska i EWEA korzystają na terytoriach państw członkowskich z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania ich zadań,

UZGODNIŁY następujące postanowienia, które są dołączone do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE UNII EUROPEJSKIEJ*Artykuł 1*

Lokale i budynki Unii są nietykalne. Nie podlegają rewizjom, rekwizycjom, konfiskacie lub wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Unii nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub sądowego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Unii są nietykalne.

Artykuł 3

Unia, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

Rządy państw członkowskich, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomego, w przypadku gdy Unia dokonuje, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Unii.

Zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za skorzystanie z usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Unia jest zwolniona z wszelkich cel, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w stosunku do produktów przeznaczonych do ich użytku służbowego: produkty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium kraju, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach zatwierdzonych przez rząd tego kraju.

Unia jest także zwolniona z wszelkich cel, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w odniesieniu do swoich publikacji.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I LAISSEZ-PASSER*Artykuł 5*

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów, instytucje Unii korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Unii nie podlegają cenzurze.

Artykuł 6

Laissez-passer w postaci, która zostanie określona przez Radę stanowiącą zwykłą większością, a które władze państwa członkowskiego uznają za ważny dokument podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Unii przez szefów tych instytucji. Te *laissez-passer* wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii.

Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie *laissez-passer* jako ważnych dokumentów podróży na terytorium państw trzecich.

ROZDZIAŁ III

CZŁONKOWIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 7

Swoboda przemieszczania się członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym ani innym.

Członkom Parlamentu Europejskiego, w zakresie kontroli celnej i walutowej, przyznaje się:

- a) ze strony własnego rządu – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe;
- b) ze strony rządów innych państw członkowskich – takie same udogodnienia jak przyznawane przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 8

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 9

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

- a) na terytorium swojego państwa – z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- b) na terytorium innego państwa członkowskiego – z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.

Immunitet chroni także członków podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został ujęty na gorącym uczynku; immunitet nie może również stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregośkolwiek z jego członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 10

Przedstawiciele państw członkowskich biorący udział w pracach instytucji Unii, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w czasie podróży do i z miejsca obrad, ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Unii.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNIICY I INNI PRACOWNICY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 11

Na terytorium każdego państwa członkowskiego i bez względu na ich przynależność państwową, urzędnicy i inni pracownicy Unii:

- a) z zastrzeżeniem postanowień Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Unii oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sporach między Unią a jej urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonanych przez nich czynności służbowych, a obejmującego również słowa wypowiedziane lub napisane. Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji;
- b) wraz ze współmałżonkami oraz członkami rodziny pozostającymi na utrzymaniu nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotyczącymi rejestracji cudzoziemców;
- c) w zakresie przepisów walutowych korzystają z takich samych udogodnień, które są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych;

- d) korzystają z prawa przywozu bez opłat z kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub z kraju, którego są obywatelami, mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym kraju, a także prawa ponownego wywozu bez opłat mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym kraju, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny;
- e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w kraju, którego są obywatelami, na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego kraju, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd danego państwa za niezbędny.

Artykuł 12

Urzednicy i inni pracownicy Unii objęci są podatkiem na rzecz Unii od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Unię, na warunkach i zgodnie z procedurą określonymi przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Unię.

Artykuł 13

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między państwami członkowskimi Unii, uznaje się, że urzednicy i inni pracownicy Unii, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Unii, i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Unii zarówno w kraju ich faktycznego zamieszkania, jak i kraju zamieszkania dla celów podatkowych, zachowują miejsce zamieszkania w tym ostatnim, pod warunkiem że kraj ten należy do Unii. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie, w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w akapicie pierwszym, znajdujące się na terytorium, w którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w tym państwie. W celu ustalenia takiego podatku, takie mienie uznaje się za znajdujące się w kraju zamieszkania do celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw krajów trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących unikania podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami, określają system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Unii.

Artykuł 15

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określają kategorie urzędników i innych pracowników Unii, do których stosują się postanowienia artykułu 11, drugiego akapitu artykułu 12 i artykułu 13, częściowo lub w całości.

Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzędników i innych pracowników w poszczególnych kategoriach przekazywane są okresowo rządów państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLOMATYCZNYCH PAŃSTW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 16

Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Unii, udziela zwyczajowych immunitetów dyplomatycznych i przywilejów placówkom dyplomatycznym państw trzecich akredytowanych przy Unii.

ROZDZIAŁ VII

PODSTAWOWE ZASADY

Artykuł 17

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Unii wyłącznie w interesie Unii.

Każda instytucja Unii powinna uchylić immunitet udzielony urzędnikowi lub innemu pracownikowi, kiedy uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Unii.

Artykuł 18

W celu stosowania niniejszego Protokołu instytucje Unii współpracują z właściwymi władzami danych państw członkowskich.

Artykuł 19

Artykuły 11–14 i art. 17 mają zastosowanie do członków Komisji.

Artykuł 20

Artykuły 11–14 i art. 17 stosuje się wobec sędziów, rzeczników generalnych, sekretarzy i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla postanowień artykułu 3 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 21

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli państw członkowskich biorących udział w jego działalności, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu tego banku.

Europejski Bank Inwestycyjny jest zwolniony z jakiegokolwiek opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie też jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowią podstaw do nałożenia opodatkowania. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego Statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, nie naruszając postanowień Protokołu ustanawiającego Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Centralny jest dodatkowo zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze w związku z podwyższeniem jego kapitału, jak również z wszelkich formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, podejmowana zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

*Dodatek do Załącznika A***SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA W SZWAJCARII PROTOKOŁU W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ****1. Rozszerzenie stosowania na Szwajcarię**

Wszelkie odniesienia do państw członkowskich poczynione w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanym dalej „Protokołem”) należy rozumieć jako obejmujące również Szwajcarię, chyba że poniższe postanowienia stanowią inaczej.

2. Zwolnienie Agencji z podatków pośrednich (w tym z VAT-u)

Towary i usługi eksportowane ze Szwajcarii nie podlegają szwajcarskiemu podatkowi od wartości dodanej (VAT). W odniesieniu do towarów i usług dostarczanych Agencji w Szwajcarii do jej użytku służbowego, zwolnienie z VAT-u jest realizowane zgodnie z art. 3 akapit drugi Protokołu poprzez zwrot jego kwoty. Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich szwajcarskich formularzy w Federalnej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatku VAT. Wnioski o zwrot są zasadniczo rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty ich złożenia wraz z odpowiednimi dowodami zakupu.

3. Warunki stosowania zasad dotyczących personelu Agencji

W odniesieniu do art. 12 akapit drugi Protokołu Szwajcaria, zgodnie z zasadami swoich wewnętrznych przepisów prawnych, zwalnia urzędników i innych pracowników Agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 ⁽¹⁾ z podatków federalnych, kantonalnych i gminnych od wynagrodzeń, płac i poborów służbowych wypłacanych przez Unię Europejską i podlegających wewnętrznemu podatkowi na jej rzecz.

Dla celów stosowania art. 13 Protokołu Szwajcaria nie jest uznawana za państwo członkowskie w znaczeniu pkt 1 niniejszego dodatku.

Urzędnicy oraz inni pracownicy Agencji, a także członkowie ich rodzin, którzy są objęci systemem ubezpieczeń społecznych stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, nie podlegają obowiązkowi przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest jedynym organem właściwym do rozstrzygania wszelkich kwestii dotyczących stosunków między Agencją lub Komisją a ich personelem w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽²⁾ oraz pozostałych przepisów prawnych Unii Europejskiej ustalających warunki pracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy art. 12, art. 13 akapit drugi i art. 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. WE nr L 74, z 27.3.1969, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1749/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych pracowników) (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2104/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, s. 7).

ZAŁĄCZNIK B

**KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ EUROPEJSKIEJ
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO**

Artykuł 1

Bezpośredni kontakt

Agencja i Komisja bezpośrednio kontaktują się z wszelkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programu Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub Wspólnoty lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie instrumentów prawnych, do których odnosi się niniejsza decyzja, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz podjętych w ich ramach decyzji.

Artykuł 2

Kontrole

1. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem finansowym przyjętym przez zarząd Agencji w dniu 26 marca 2003 r., rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ oraz z innymi przepisami, które przywołuje niniejsza decyzja, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do nich mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych u beneficjentów lub ich podwykonawców, przeprowadzanych przez urzędników Agencji i Komisji lub przez inne osoby przez nie upoważnione.

2. Pracownicy Agencji i Komisji oraz inne upoważnione przez nie osoby mają prawo do odpowiedniego dostępu do miejsc, prac, dokumentów, a także do wszelkich niezbędnych informacji, również w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu jest jasno określone w kontraktach lub umowach zawieranych w celu zastosowania instrumentów, które przywołuje niniejsza decyzja.

3. Trybunał Obrachunkowy dysponuje tymi samymi prawami co Komisja.

4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat od wygaśnięcia niniejszej decyzji lub na warunkach wskazanych w kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.

5. Szwajcarska Federalna Inspekcja Finansowa jest z wyprzedzeniem zawiadamiana o audytach, które mają być przeprowadzane na terytorium Szwajcarii. Zawiadomienie to nie jest ustawowym warunkiem przeprowadzenia przedmiotowych audytów.

Artykuł 3

Kontrole na miejscu

1. Zgodnie z niniejszą decyzją Komisja (OLAF) jest uprawniona do przeprowadzania kontroli i weryfikacji na miejscu, na terytorium szwajcarskim, zgodnie z warunkami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽³⁾.

2. Kontrole i weryfikacje na miejscu są przygotowywane i prowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy ze szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez Federalną Inspekcję Finansową, które w stosownym czasie są informowane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i weryfikacji, w sposób umożliwiający im udzielenie niezbędnej pomocy. W związku z tym urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.

3. Jeżeli właściwe organy szwajcarskie wyrażą taką wolę, kontrole na miejscu oraz inspekcje mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i przez te organy.

4. Jeżeli uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli lub weryfikacji na miejscu, organy szwajcarskie, zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają kontrolerom Komisji wsparcia niezbędnego do przeprowadzenia wyznaczonych zadań kontroli i weryfikacji na miejscu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

5. Komisja możliwie jak najszybciej zawiadamia szwajcarską Federalną Inspekcję Finansową o wszelkich faktach lub podejrzeniach dotyczących nieprawidłowości, o których uzyska informację w ramach wykonywania kontroli lub weryfikacji na miejscu. W każdym przypadku Komisja jest zobowiązana poinformować wyżej wymienione organy władzy o wyniku przedmiotowych kontroli i weryfikacji.

Artykuł 4

Informowanie i konsultowanie

1. W celu prawidłowego wykonania postanowień niniejszego załącznika właściwe organy szwajcarskie i wspólnotowe regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej ze stron, przeprowadzają konsultacje.

2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie informują Agencję i Komisję o wszelkich znanych im faktach lub nabytych przez nie podejrzeniach, które wskazują na istnienie nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach instrumentów, do których odnosi się niniejsza decyzja.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszego załącznika, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i ochroną przysługującą analogicznym informacjom zgodnie ze szwajcarskim prawem krajowym oraz odpowiednimi przepisami stosowanymi w instytucjach wspólnotowych. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które potrzebują zapoznać się z nimi ze względu na swoje funkcje w instytucjach wspólnotowych, państwach członkowskich lub w Szwajcarii. Ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych umawiających się stron.

Artykuł 6

Środki i kary administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego, Agencja lub Komisja mogą nakładać środki i kary administracyjne zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. i rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. oraz rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.

Artykuł 7

Odzyskiwanie należności i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji podjęte w ramach stosowania niniejszej decyzji, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny.

Nakaz wykonania musi być stosowany, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności tytułu, przez organ wskazany przez rząd szwajcarski, który zawiadamia o tym Agencję lub Komisję. Egzekucja musi zostać przeprowadzona zgodnie z zasadami procedur szwajcarskich. Legalność decyzji stanowiącej tytuł egzekucyjny podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjmowane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL